ולא את השדה עד שיהיה בה ט' קבין וכולי –

And not the field until it has nine קבין, etc.

OVERVIEW

The משנה teaches us that one partner cannot coerce the other partner to divide a field unless after the division each partner will have a field of no less than nine קבין.

תוספות anticipates a difficulty:

אף על גב דבכל דהו מקרי שדה¹

Even though that a miniscule parcel is also called a שדה (field), so why is it necessary that each partner receive nine?

תוספות proves that even a כל דהו is called a ישדה:

How do we derive to include a smaller field which was planted with only [a לתך 5 , a סאה, a תרקב or half-a-זתקרב, the תורה teaches by stating מדה to include any size field. This concludes the ברייתא. It is evident since we even include a field of a מדה that this too is called a 7 , so seemingly we should be allowed to divide a field of any size even a 7 (or less).

replies:

מכל מקום אינו חשוב לטרוח לחרוש ולזרוע בפחות מט' קבין –

1

¹ See footnote # 6.

² The הגהות amends this to read, תרקב סאה (וחצי סאה) מנין לרבות מנין מנין מנין מנין מנין זרע חומר אלא מנין לרבות מנין מנין לרבות מנין מאה מון אלא (בית כור) אלא מנין מרשב מנין מנין מרשב מון מרשב מרשב מנין מרשב מנין מרשב מרשב מנין מרש

³ The מקדיש in ניקרא (בחוקתי) כז,טז in תורה in מקדיש his inherited field (immediately after יובל'), he can redeem it (immediately after שקלים at the rate fifty שקלים for an area where you can plant a כור of barley (this area is called a כור בית כור A. בית כור הובל'). For redeeming it each subsequent year (after יובל') the redemption fee is reduced by a forty-ninth (1/49), or slightly more than a שקל (for each year).

⁴ The מאחותו וגו' wrote מש<u>דה</u> it could have written only מאחותו, the extra word שדה includes the abovementioned. In all these smaller fields the same laws of redemption apply proportionally (a לתך can be redeemed for twenty-five שקלים etc.).

⁵ A אתך is fifteen סאה or half a כור. A תרקב is three תר) meaning two and קב a third קב a third סאה, which is half a סאה (מקבי a third קבי), which is half a סאה (קבין a third קבין).

⁶ Our משנה concludes שמו עליו חולקין; here too it is שמו עליו, even if the divided field is a חצי תרקב, even if the divided field is a שדה, which is much smaller than שדה, which is still called a מ"קבין.

Nevertheless a field which is less than nine קבין is not sufficiently significant to bother with plowing and planting it.⁷

תוספות anticipates a difficulty:

הא דאמר בסוף כתובות (דף קיב,א) אמר ההוא מינא לרבי חנינא – אמר החוא אמר אמר החוא אמר מסכת כתובות אמר מסכת כתובות ימרא relates in the end of מסכת כתובות, 'a certain said to ר' הנינא -

יאות משבחיתו בארעייכו⁹ בית סאה הניח לי אבא

'It is proper that you praise you land (א"י); my father left me a יוֹת בית (in '"י) - ממנה משח [ממנה חמר] ממנה עיבור ממנה קטנית כולי –

From it there was oil [from it there was wine], from it there was grain, from it there were legumes, etc. It is apparent from that גמרא that it is worthwhile to till a בית סאה (which is six יקבין), why do we require ט' קבין?!

תוספות responds:

התם היה במקום שמתברך ביותר:

That field of the מין was in a place where it was exceedingly blessed:¹⁰ however usually it requires ט' קבין to be worthwhile to plow and plant.

SUMMARY

It is not worthwhile to prepare a field of less than nine קבין for planting [even though it is considered a שדה, unless it is especially fertile.

THINKING IT OVER

- 1. How can we reconcile that which the משנה states 'כל שיחלק ושמו עליו חולקין וכו', with the fact that a שדה retains its name even if it is less than ט' קבין, and nevertheless we do not divide it?! 11
- 2. In an extremely fertile field; 12 can it be divided with less than ט' קבין לכל ??

7

⁷ All the work that is necessary to prepare a field of seventeen קבין (for instance) is not much more that preparing a field of eight קבין. If the field is kept in partnership the expenses and bother for both together is about the same as the expenses and bother for each of them individually if they will divide. Therefore we are causing the partner an undue loss by coercing him to divide. See 'Thinking it over' # 1.

⁸ In כתובות the גירסא in the גמרא; it refers to one who does not believe in תושבע"פ.

⁹ The הגהות הב"ח amends this word to read לארעייכו.

¹⁰ See 'Thinking it over' # 2.

¹¹ See נה"מ and סוכ"ד אות יא.

¹² See footnote # 10.